

Άγιος Παΐσιος - από τα Φάρασα στον Ουρανό - Ένα μεγαλειώδες κινηματογραφικό σήριαλ

/ [Πεμπτουσία](#)· [Ορθοδοξία](#)-[Πολιτισμός](#)-[Επιστήμες](#)

Από τα πνευματικότερα σενάρια με θεσπέσια μουσική επένδυση, από τον Tuomas Kantelinen, δημιουργεί στο θεατή προϋποθέσεις ψυχικής ανάτασης. Μια πλούσια καλλιτεχνική και πνευματική προσφορά, αποτέλεσμα σκληρής εργασίας και δυνατής έμπνευσης.

Το θέμα υψηλό και στιβαρό. Η ζωή του Αγίου Παΐσιου, από τη γέννησή του μέχρι την επιλογή του να ενταχθεί στη μοναχική πολιτεία, ενέπνευσε το σεναριογράφο Γιώργο Τσιάκκα να μας προσφέρει «με καιρό και με κόπο» το μεγαλειώδες αυτό πνευματικό κινηματογραφικό σήριαλ. Μορφή υψηλής τέχνης, που απευθύνεται στα στοιχεία της αιωνιότητας, ένας ασφαλής δρόμος για την πορεία της ανθρώπινης ψυχής.

Η αυλαία ανοίγει με σοβαρότητα, με τη σκηνή της γέννησης του Αγίου Παΐσιου, στις 25 Ιουλίου 1924. Ο θεατής μπαίνει σ' ένα ανώτερο κύκλο συναισθημάτων, με την ιερότητα της παραδοσιακής ευλαβούς οικογένειας, με το υποφώσκον μεγαλείο της ταπείνωσης.

Η Χριστίνα Παυλίδου ως Ευγενία, στο ρόλο της μητέρας του Αγίου Παΐσιου, δεν χάνεται σχεδόν ούτε στιγμή από την οθόνη, ερμηνεύει ίσως τον πιο εμπνευσμένο ρόλο της ζωής της, φτιαγμένο στα μέτρα του πηγαίου ταλέντου της. Η Σμαράγδα Σμυρναίου, ως γιαγιά, αποδίδει θαυμάσια το ρόλο της, με την υπέροχη συμβολική ιστοριούλα με το κουκούλι και την πεταλούδα, μεταφέροντας με απλό τρόπο στα εγγόνια της το μυστήριο της ζωής και της Ανάστασης.

Η γλυκειά αυτή γιαγιά, η τρυφερή και υπομονετική αυτή ύπαρξη είναι ο συνδετικός κρίκος των παιδιών με τους γονείς τους, της Ζωής, της Μαρίας, του Ραφαήλ, της Αμαλίας, του Χαράλαμπου.

Δονείται το έργο από την αγία και μεγαλοπρεπή παρουσία του Νικήτα Τσακίρογλου, στο ρόλο του Αγίου Αρσενίου, μια αισχύλεια αναλαμπή που με δεξιοτεχνία και έμπνευση ενσαρκώνει το ρόλο του, μεταδίδοντας στους θεατές την απεριόριστη εμπιστοσύνη στο Θεό και την τίμια αλληλεγγύη μεταξύ των ανθρώπων.

Με έντονες στιγμές αγωνίας παρακολουθεί ο θεατής το κατόντημα του μικρασιατικού ελληνισμού που έχει χάσει την ελευθερία του. Ο ελληνισμός αιμορροεί και η ανάρρωση είναι μακροχρόνια.

Όμως ο χριστιανισμός δεν προσφέρει μόνο αγάπη και καλοσύνη στους συνειδητούς πιστούς, αλλά και δημιουργεί ήρωες. Τέτοιες πνευματικές ευκαιρίες κάνουν τον σύγχρονο άνθρωπο ν' αποβάλει για λίγο το άγχος της εποχής και να οδηγηθεί σ' ένα ανώτερο κύκλο συναισθημάτων, αφήνοντας πίσω του κάθε εφήμερη ανάμνηση.

Έργο θαρραλέο με πνευματική δύναμη και εσωτερική αρχοντιά. Λιτό μεγαλείο με επιβλητικότητα, με μια εξαιρετική φωτογραφία, ένα σενάριο που ακολουθεί το στόχο του χωρίς παρεκκλίσεις.

Οι ηθοποιοί παίζουν με την ίδια δύναμη και σφρίγος από την αρχή ως το τέλος. Η πλοκή είναι δεμένη, προσφέροντας έργο αξιώσεων. Καμιά μιζέρια, καμιά ανατροπή της τύχης δεν μπορούν να κηλιδώσουν τη δύναμη της τρυφερότητας και της αγάπης, της τίμιας και ηθικής αγάπης, πάνω στην οποία ξεκουράζεται η ψυχή του ανθρώπου.

Γιατί άραγε τα σημερινά σκευάσματα εξυπηρετούν μόνο τα χαμηλά ένστικτα του ανθρώπου; Σήμερα ο θεατής εξουθενώνεται βλέποντας το τσαλάκωμα της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

Το καλλιτεχνικό και πνευματικό αυτό αριστούργημα κρατά αμείωτο το ενδιαφέρον μέχρι τέλους, δίνοντας μηνύματα να ενεργεί ο θεατής σύμφωνα με τη συνείδησή του και όχι σύμφωνα με συμβατικά συμφέροντα. Οι πνευματικοί άνθρωποι αναζητούν τη γαλήνη, ατενίζοντας τον ουρανό. Η πραγματική ευτυχία δεν χρειάζεται κρυστάλλινους πολυελαίους για να φωτιστεί. Κρύβεται και στη σκιά των ερειπίων.

Κάθε σκηνή του έργου αποτελεί και ένα θαυμάσιο ζωγραφικό πίνακα με λίγες αλλά ζωντανές πινελιές, που αποδίδουν θαυμάσιους ψυχικούς κόσμους. Εξαιρετικό έργο για μικρούς και μεγάλους, παρόλο που ο θεατής βιώνει τον πόνο και το μαρτύριο της μικρασιατικής προσφυγιάς. Ακούς με οδύνη τους ήχους του πόνου των ανθρώπων. Οσφραίνεσαι τις πικροδάφνες και μένουν στη μνήμη σου τα ήσυχα σπιτικά με τη φωτεινή ακτινοβολία της ευλογίας του Χατζεφεντή (Αγίου Αρσενίου). Υποφέρεις γι' αυτές τις ιλαρές ζωές, τις φτιαγμένες για να ομορφαίνουν τον κόσμο. Ακούς τα απλά και ανυπόκριτα λόγια των ανθρώπων, που καρφώνονται στο νου σου. Σκέφτεσαι τις μορφές που κινούνται μέσα στο έργο, το ευλογημένο ζευγάρι του Πρόδρομου και της Ευγενίας Εζνεπίδη, τη γιαγιά Χατζηχριστίνα, το νεογέννητο βρέφος (Άγιος Παΐσιος) τα μικρά παιδάκια τους, που αναδεύουν τη χαρά και την ευλογία, μέσα από τις καθημερινές σκηνές. Απολαμβάνουμε χωρίς να μιλούμε και κρατάμε όσα περισσότερα μπορούμε, από τα πολλά που μας προσφέρει.

Συγκλονιζόμαστε από τη συγκινητική σκηνή που ο νεαρός Αρσένιος μετά από επίπονη προσευχή αντικρύζει ολοζώντανο το Χριστό να του λέει: «Ο πιστεύων εις εμέ καν αποθάνηζήσεται».

Χαιρόμαστε την εκλεκτή κάστα ηθοποιών σε σκηνοθεσία Στάμου Τσάμη: Νικήτας Τσακίρογλου, Σμαράγδα Σμυρναίου, Δημήτρης Ξανθόπουλος, Χριστίνα Παυλίδου, Δημήτρης Ήμελλος, Δρόσος Σκώτης, Δέσποινα Γκάτζιου, Προκόπη Αγαθοκλέους, Γιώργος Αρμένης, Γιάννης Στάνκογλου, Κώστας Αποστολάκης, Ρηνιώ Κυριαζή και ο Παΐσιος Έξαρχος, στο ρόλο του μικρού Αρσένιου Εζνεπίδη, που φωτίζει το έργο με την παιδική αθωότητά του και την εν δυνάμει αγιότητά του. Συγκινεί η αξιοθαύμαστη ερμηνεία του Προκόπη Αγαθοκλέους, που αποδίδει εμπνευσμένα τον Άγιο Παΐσιο στην ενηλικίωσή του.

Τα γυρίσματα της ταινίας έγιναν στους τόπους που γεννήθηκε και έζησε ο Άγιος Παΐσιος: Στα Φάρασα, στο Κάστρο της Κέρκυρας, στην Κόνιτσα, στο Άγιο Όρος.

Ο Άγιος Αρσένιος μετά από πολλές περιπλανήσεις και δυσκολίες αφάνταστες οδηγεί τους μικρασιάτες Έλληνες πρόσφυγες με τη βαθεία ελληνική τους καταγωγή – αυτοί κι αν ήταν Έλληνες – οι σπουδαιότεροι Έλληνες Ορθόδοξοι – στο Κάστρο της Κέρκυρας όπου και ο ίδιος εκοιμήθηκε οσιακά. Στη συνέχεια η οικογένεια του Πρόδρομου Εζνεπίδη και οι λοιποί πρόσφυγες φτάνουν και εγκαταβιώνουν στην Κόνιτσα.

Ο Άγιος Παΐσιος, ως Αρσένιος Εζνεπίδης, το 1945 κατατάσσεται στο στρατό. Μετά, το 1953, επισκέπτεται στο Άγιο Όρος τη Μονή Εσφιγμένου και στη συνέχεια, μετά από τρία χρόνια τη Μονή Φιλοθέου, όπου κείρεται μοναχός με το όνομα Παΐσιος.

Αναμένεται δεύτερος κύκλος του σεναρίου με νέες μαγευτικές ερμηνείες, που θα συγκλονίσουν το πνεύμα μας, αφού θα βιώσουμε τον ασκητικό βίο του Αγίου Παΐσιου, την επιστροφή του στην Κόνιτσα, το 1958, όπου θα ανοικοδομήσει την Ιερά Μονή Στομίου, τη μετάβασή του στο Σινά, στο κελλί των Αγίων Γαλακτίωνος και Επιστήμης, το 1962, και τελικά την επιστροφή του στο Άγιο Όρος. Η σειρά θα φτάσει ως την κοίμηση του Αγίου, το 1994, στη Σουρωτή.

Η σειρά φτάνει σε βαθμό τελειότητας.

Στο Γιώργο Τσιάκκα, στην Χριστίνα Παυλίδου, στον Προκόπη Αγαθοκλέους, στο Νικήτα Τσακίρογλου, στη Σμαράγδα Σμυρναίου, στο Δημήτρη Ξανθόπουλο, καθώς και σε όλη την εκλεκτή κάστα ηθοποιών και συντελεστών, αξίζει κάθε ευγνωμοσύνη. Τέτοιες προσπάθειες και τέτοια προσφορά κάνουν τον σύγχρονο άνθρωπο να νιώθει πιά πολιτισμένος και πνευματικά ανεβασμένος.

Πηγή: pemptousia.gr